

Hij won de Zandhaastrofee al acht keer. Ook de Sjaak van den Berg trofee mocht hij dit jaar voor de achtste keer mee naar huis nemen. Bij het NK tulpen keuren eindigde hij dit jaar als tweede. Hij moet wel over veel kennis beschikken. En over enthousiasme. Passie zelfs. BloembollenVisie besloot aan Jeffrey van Woesik (27) zelf te gaan vragen wat hem drijft. ‘Mensen zullen wel denken: ‘Daar heb je hem weer.’ Ik heb die kennis nou eenmaal. En ik vind het leuk.’

Tekst: Monique Ooms
Foto: René Faas

Jeffrey van Woesik: ‘Heerlijk dat het voorjaar weer begint’

Vader Piet en moeder Marion van Woesik runnen een klein bloembollenbedrijf aan de Zandvaart in Breezand. Jeffrey en zijn jongere broer Roy nemen het enthousiasme voor het bollenvak van hun ouders over. “Ik ben gek van de natuur en vond bollen altijd al leuk. Ik zat al jong in bollenboekjes te lezen, wilde er graag meer over weten. Ik ben gewoon gek van bollen.” Dus ging hij naar de middelbare tuinbouwschool in Hoorn om vervolgens aan het werk te gaan bij Th.A. Pennings in Breezand. “Daar hou ik mij vooral bezig met de hyacintenselectie en doe ik allerlei voorkomende werkzaamheden.” Daarnaast is Jeffrey samen met Roy actief in de veredeling. “Daar zijn we zo’n tien jaar geleden mee begonnen, puur uit interesse. We hebben een plan gemaakt en van daaruit zijn we gericht gaan veredelen.” Jeffrey ziet vooral veel mogelijkheden in de kruising van tetraploïde tulpen, maar ook alliums, narcissen en krokussen zijn in het veredelingsprogramma opgenomen.

SOORTJES

Tulpen keuren doet Jeffrey al vanaf zijn 13e of 14e jaar. “Ik had mijn vader er al eens over horen praten en ik wilde wel een keer mee-

‘Het virus sloeg me

doen, maar het kwam er nooit van. Totdat een klasgenoot mij een keer meenam. Het virus sloeg meteen toe, ik vond het direct leuk.” Vrijwel vanaf het begin sleept hij prijzen binnen. “Het ging elk jaar een beetje beter. In het begin moest ik er echt wel mijn best op doen, ging ik de scores van het jaar ervoor bekijken. Inmiddels weet ik die uit mijn hoofd.” Al snel ging hij ook meedoen aan soortenkenniswedstrijden. “Ik ben gek van soortjes en volg nieuwe ontwikkelingen op de voet.” Voor de tulpenkeuring is productkennis alleen echter niet voldoende. “Je moet ook weten hoe de jury keurt en waar zij naar kijkt. In Breezand hebben wij een standvastige jury die altijd op dezelfde manier keurt, dat weet ik inmiddels. Ik kan mijn eigen mening aan de kant schuiven en een cij-

fer invullen waarvan ik weet dat de jury dat zal geven. Omdat ze dat vorig jaar ook deden. De jury van het NK kijkt anders en daar hou ik ook rekening mee. Als ik bijvoorbeeld zou meedoen in ‘t Veld zou ik veel lager eindigen omdat ik daar de jury niet ken.” Zenuwachtig is hij niet voor de wedstrijden. “Ik weet inmiddels waar ik op moet letten.”

Zijn soortenkennis is in de loop der jaren alleen maar gegroeid. Daarbij is internet een belangrijke bron van informatie. “Via die weg hou ik alle nieuwe ontwikkelingen in de gaten. Zo ken ik de hele site van veredelaar Vertuco wel uit mijn hoofd.” Niet dat hij alleen de tulpen volgt. “Nu bloeien de krokussen en zit ik daar bovenop, wil ik er alles over weten. Daarna leg ik me

eteen toe'

toe op de narcissen. Verder ga ik naar allerlei shows." Dat doet hij 'puur uit interesse' en om inspiratie op te doen voor zijn veredelingswerk. Niet speciaal om te oefenen voor de Zandhaastrofee en de Sjaak van den Berg Bokaal. "Natuurlijk loop ik voor de wedstrijd wel een aantal keren over de show, en meestal heb ik het dan wel goed in mijn hoofd zitten. Het mooie is dat ik die kennis heel lang kan vasthouden, ik vergeet dat gewoon niet meer. Waarschijnlijk omdat het mij interesseert. En omdat ik het ook voor ons veredelingswerk gebruik. Ik vraag me altijd af waar verbeteringen mogelijk zijn en hoe je die zou kunnen bereiken. Neem nou Tête-à-Tête; daar is inmiddels een enorm areaal van, en het is allemaal geel. Daar moet toch ook iets anders mee mogelijk zijn? Een

mooie witte is er bijvoorbeeld nog niet. Daar ga ik dan over nadenken."

WINNEN

Dat zijn ijzeren geheugen, enthousiasme en kennis hem inmiddels al 'een kuubkist vol' prijzen heeft opgeleverd, vindt Jeffrey wel mooi, maar niet het allerbelangrijkste. "Natuurlijk vind ik het wel leuk dat mijn naam op die manier bekend wordt. Als ik over een tijdje zelf nieuwe soorten op de markt ga brengen, is het wel handig om een goede naam te hebben. Verder is winnen natuurlijk altijd leuk, maar ik vind het vooral kicken als ik nul fouten heb gemaakt. Dat is toch een mooie bevestiging." Tulpen keuren zal hij zeker nog enige tijd blijven doen. Hij twijfelt er echter wel aan of hij zijn deelname aan de Zandhaastrofee en de Sjaak van den Berg Bokaal zal voortzetten. Bang als hij is voor wat hij noemt 'het Sven Kramereffect'. "Mensen zullen intussen wel denken: 'Daar heb je hem weer.' Als ik niet meedoe, is er misschien meer kans voor een ander."

.....
'Winnen is altijd leuk, maar ik vind het vooral kicken als ik nul fouten heb gemaakt'
.....

Zijn naaste omgeving spoort hem echter aan om vooral door te gaan. Lachend: "Mijn vader vindt dat ik zeker moet doorgaan totdat ik de tiende beker binnen heb." Een definitief besluit heeft hij echter nog niet genomen. Hij vindt het nog altijd leuk, daar ligt het niet aan, benadrukt hij. "Het is een goede manier om je kennis op peil te houden en te testen. Als ik niet zou meedoen, zou ik toch gaan kijken."

Op dit moment gaat zijn aandacht vooral uit naar zijn veredelingswerk. "Dit is een spannende tijd: nu komen de tulpen in bloei en kunnen we resultaten zien. Daar ben ik dan zó mee bezig dat ik er amper van kan slapen. Ik wil het liefst elk vrij moment even gaan kijken; elke dag is het weer een verrassing wat je te zien krijgt." Juist dat verrassingselement in de verdeling spreekt Jeffrey erg aan. "Soms heb je hoge verwachtingen en worden die niet waargemaakt. Vervolgens vind je een nieuw soort dat je helemaal niet had verwacht. De mooiste dingen zijn vaak toevalstreffers. Geweldig vind ik dat." De nieuwe soorten staan opgeplant in een schuur op het ouderlijk bedrijf. Voor de koeling mogen de broers Van Woestik gebruikmaken van de koelcellen van bloembollenkwekerij Huijg. "Ik heb veel contact met Hein Huijg, een echte bollenkenner. Hij is ook met nieuwe soorten bezig, we wisselen informatie uit en

gaan bij elkaar kijken. Hein heeft al veel nieuwe soorten succesvol in de markt gezet, daar kan ik van leren."

INTRODUCEREN

Want over niet al te lange tijd willen de gebroeders Van Woestik zelf ook nieuwe soorten op de markt gaan introduceren. "Over ongeveer vijf jaar willen wij onze eerste partijen op de markt zetten. Dan hebben we genoeg volume om te kunnen verkopen; eerder heeft het wat ons betreft geen zin om soorten aan te bieden. Het idee is dat we dat tegen kostprijs zullen doen en de kosten via kwekersrecht zullen terugverdienen. Te zijner tijd willen we onze soorten ook gaan showen, bijvoorbeeld op de Lentetuin." Jeffrey heeft nu al contact met kwekers die wel belangstelling hebben voor de soorten die nog in de pijplijn zitten. "We willen echt met verbeteringen komen waar kwekers iets aan hebben. Zo zijn we bezig met een alliumsoort dat zeer geschikt is voor de vruchtwisseling. Dit soort vermeerdert heel snel, dus waarschijnlijk gaan we dat als eerste op de markt zetten." Gaandeweg wordt het veredelingswerk alleen maar leuker. "De eerste vijf jaar bloeit er nog niks, dan is er nog niet zoveel aan. Nu wordt het eigenlijk elk jaar alleen maar leuker."

Bollen zijn niet alleen zijn werk, maar ook zijn hobby. Dus hij besteedt er veel tijd aan. "Als ik even niks te doen heb, zit ik achter de computer om informatie te verzamelen of ga ik bij onze bollen kijken." Gelukkig vindt Daphne dat allemaal geen probleem, het is immers 'niet het hele jaar zó'. Maar ja, als hij niet met zijn bollen bezig is, dient zich een andere hobby aan: vissen. Ook hiermee wint hij prijzen. "Laatst ben ik samen met mijn broer derde geworden bij het NK snoekbaarsvissen", laat hij niet zonder trots weten. "Het mooie is, dat het vissen en de bollen op elkaar aansluiten. Net als het visseizoen is afgelopen, beginnen de bollen weer." Als een echte bollenliefhebber vindt hij het voorjaar zonder meer de mooiste tijd van het jaar. "Dan begint alles weer te bloeien, geweldig vind ik dat. Het voorjaar kan wat mij betreft niet snel genoeg beginnen."

Resumé

De meeste prijzen staan nog bij zijn ouders thuis, alleen de nieuwste bokalen prijken in de nieuwbouwwoning die hij een jaar geleden betrok met zijn echtgenote Daphne. Jeffrey van Woestik is vooral gek op bloembollen en weet er bijzonder veel van. Zó veel dat hij de afgelopen jaren vrijwel alle prijzen won die er te winnen waren. Niet dat hij het daarom doet. Waar doet hij het dan wel om?